

La cerimònia de la confusió

Si el Ministeri de l'Interior i Justícia ha estat víctima d'un engany o s'ha deixat enganyar és una qüestió que en les properes hores, o dies, s'hauria d'aclarir. Però, passe el que passe, siga quin siga el resultat final de l'anomenada Operació Lluna, una vegada més, és evident que s'han violat les normes d'un estat de dret. És una llàstima que la satisfacció que provoca la detenció de Roldán no puga venir acompanyada de la satisfacció per la feina ben feta.

A l'hora de tancar aquesta revista, continuava la cerimònia de la confusió, iniciada dilluns passat amb la detenció de Luis Roldán. Allò que va ser qualificat com un globus d'oxigen pel Govern socialista pot provocar a l'últim una de la crisi més greus dels últims mesos. La sorpresa inicial, embolcallada amb un segell d'èxit, amb què van rebre la notícia els ciutadans, ha desembocat en una amarga sensació de perplexitat i desconcert.

Si el Ministeri de l'Interior i Justícia ha estat víctima d'un engany o s'ha deixat enganyar és una qüestió que en les properes hores, o dies, s'hauria d'aclarir. Però, passe el que passe, siga quin siga el resultat final de l'anomenada Operació Lluna, una vegada més, és evident que s'han violat les normes d'un estat de dret.

En aquesta ocasió, el fet que ho espatlla tot és aquesta profunda sensació de desgavell. S'ha recorregut al silenci, quan els mitjans de comunicació han posat sobre la taula proves que demostraven que la versió oficial tenia buits, contradiccions i informacions falses. Ha fallat el mètode de la manera més barroera. Les raons potser un dia se sabran, però del que no hi ha dubte és que Belloch ha pecat per excés. Excés de tot. De triomfalisme, de prepotència i, sobretot, de manca de respecte als ciutadans.

No es pot fer un desplegament efectista com el que el ministre va organitzar en la conferència de premsa per confirmar la detenció de Roldán i al cap d'unes hores recórrer a la diplomàcia del seu govern per comprovar la fiabilitat d'uns documents.

Belloch tenia l'oportunitat de rentar la cara a un Ministeri que en els últims mesos ha vist

com part de la seua plana major entrava a les presons amb greus acusacions. Alguns gestos semblaven indicar que, malgrat haver unit dos ministeris que qualsevol plantejament democràtic aconsella que han d'estar separats, el seu paper podia ser decisiu en la neteja d'una estructura anquilosada i amb comportaments poc nets. Ara, tot se n'ha anat en orris. La incompetència s'ha posat de nou en evidència.

És una llàstima que la satisfacció que provoca la detenció de Roldán no puga venir acompanyada de la satisfacció per la feina ben feta. És una oportunitat perduda per fer un pas endavant en la credibilitat de les institucions. El Partit Socialista ho pot pagar car, però els ciutadans de l'estat espanyol han pagat, també, el seu peatge: no poder confiar en les seues institucions.